

Om ardennerafvelns utveckling i Skåne

skrifver kapten Vilh. Nauckhoff i »Svenskt Lands bl. a.:

I Skåne har den varmlödiga hästafveln efter ett mångårigt och sträfsamt arbete utvecklats till en hög ståndpunkt, så att provinsen fått en synnerligen framstående stam. Dock har ardennerasen under de senaste åren fått allt större förtroende och blifvit alltmer dominerande, tillbakaträngande varmlödet, som under långa tider nästan enbart underkastats afvel.

Frågar man om orsaken, blir svaret att den kallblödiga hästafveln är mer lösnande än den varmlödiga, hvartill bidraga de låga priserna på remonter.

Ardennernas antal har mer än sjudubblats. Om clydesdalearna och nordsvenska rasen är ej mycket att säga. Antalet är så ringa, att de hafva föga betydelse för provinsens hästafvel.

För att fullkomna bilden af densamma vill jag här lämna några betydande uppgifter. Skånska hästar hade godt anseende redan då provinsen löd under Danmark. Hästafveln omhulldades hufvudsakligen af de stora godsägarna. Af dessa hade många stuterier på sina gårdar. Senare anlades Flyinge statsstuteri, som lämnat många goda afvelsdjur och hvars hingstar varit af stor betydelse för förbättrandet af provinsens häststam. För den varmlödiga stammens underhållande finnes i våra dagar ett tillräckligt antal hingstar vid Flyinge, om de endast komma till användning. Under första hälften och i midten af det gångna århundradet importerades ett ganska stort antal afvelsdjur, i främsta rummet adla hingstar från England. Man koncentrerade sig fortfarande endast på förbättrandet af den varmlödiga häststammen.

Åren 1865—66 var antalet hästar i Skåne 86,766, hvilket sedan ökat så att det år 1917 utgjorde 123,222. Skåne är på grund häraf vårt lands mest hästproducerande provins.

År 1873 landsattes den första ardennerhingsten på svensk jord, men det dröjde flera år innan några inköptes till Skåne. Det var egentligen först på 1890-talet som ardennern började användas. Men som förut visats hade den vid århundradets början endast föga afsättning.

En mäktig häfstång vid höjandet af intresset för ardennerafveln har föreningsverksamheten varit. Vid århundradets början fanns det endast två hingstföreningar i Skåne, båda

i Malmöhus län. Och dessa hade tillsammans fem ardennerhingstar. År 1915 hade antalet ökat till 27 föreningar i Malmöhus län med 35 hingstar och 12 i Kristianstads län med 18 hingstar. Alltså funnos under denna tid inalles 39 föreningar med 53 hingstar, alla af ardenneras.